

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Působnost Nejvyššího kontrolního úřadu
Diplomant/ka: Andrea Tomanová
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.

Předmětem tohoto posudku je bakalářská práce autorky Andrey Tomanové zpracovaná na téma Působnost Nejvyššího kontrolního úřadu. Jde o téma nadmíru zajímavé spadající (převážně, byť ne výlučně) do obecné části správního práva, které zejména v posledních letech nabízí řadu dílčích podtémat k podrobnějšímu zkoumání.

Cíl, který si autorka zvolila, není vymezen příliš jednoznačně. Na jednu stranu tvrdí, že „Hlavním tématem této bakalářské práce je působnost Nejvyššího kontrolního úřadu.“ (str. 1), což také odpovídá schválenému tématu, na straně druhé však píše, že „Cílem této bakalářské práce je přehledně a konstruktivně poskytnout čtenáři poznatky o dané problematice, zejména vymežit základní pojmy, které se k tématu váží, seznámit čtenáře s právní úpravou, činností, organizační strukturou, mezinárodní spoluprací či s kompetencemi, kterými Nejvyšší kontrolní úřad disponuje a současně zhodnotit a porovnat nynější právní úpravu s přínosy navrhovaných legislativních změn.“ (str. 2, citováno včetně chyb). Je evidentní, že oba autorčiny záměry nejsou v souladu – na jedné straně si vymezuje cíl zpracovat problematiku působnosti NKÚ (v souladu s názvem práce), na straně druhé pak hovoří o celé řadě dalších aspektů, které s NKÚ souvisejí.

Tento nesoulad se do práce bohužel velmi výrazně promítá a to především tím, že „hlavnímu tématu“ práce (připustíme-li vůbec nějaké dělení tématu na hlavní a vedlejší), a to působnosti NKÚ, se autorka věnuje jen velmi parciálně, konkrétně pak v kap. 3.1 čítající necelé tři strany textu. Zbytek práce je věnován ostatním materiálům spjatým s institucí Nejvyššího kontrolního úřadu. Tento zjevný nesoulad by autorka měla řádně vysvětlit v rámci ústní části obhajoby.

K obsahu a pojetí práce lze konstatovat, že jsou nadmíru popisné, obecné a bez jakékoliv snahy o vlastní přínos. Autorka v práci téměř konstantně opakuje nejzákladnější notoriety spjaté se zvolenou problematikou, aniž by dané téma jakkoliv obohacovala či mu dávala nějakou „přidanou hodnotu“. To je třeba konstatovat i s vědomím faktu, že nároky na bakalářské práce jsou (logicky) nižší než například na diplomové práce magisterské – předložená práce jen s velkými obtížemi dosahuje i těchto nižších požadavků.

Kromě toho je text doslova plný gramatických (a také interpunkčních) chyb, nacházíme v něm řadu nepřesných či nejasných vyjádření (označení právních předpisů, tvrzení bez jakékoliv argumentace či opory ve zdrojových materiálech atp.).

Pravděpodobně největší problém celé práce však spočívá v oblasti dodržení formálních náležitostí a práci s podkladovými zdroji. Navzdory výslovnému požadavku obsaženému v předpisech FPR (zejména pak ve vyhlášce děkana č. 50D/2016) práce prakticky nesplňuje běžné požadavky kladené na akademické texty z hlediska použití citačních technik. Bakalantka neváhá namísto řádného označování převzatých pasáží uvést na úvod bloku svého textu soubor děl, z nichž následná část bakalářské práce vychází (viz například poznámka pod čarou č. 2 na str. 3) a ty pak dále již v textu blíže nekonkretizovat. Takový postup je v akademických pracích jen velmi obtížně přijatelný.

Podobně je pak také nesporné, že mnohé (a to i značně dlouhé) pasáže předložené práce jsou zcela bez jakýchkoliv odkazů na použité zdroje (viz například str. 27-30, ale nejenom ty), což – kromě jiných problémů – zcela vylučuje možnost posouzení, nakolik jsou předkládané názory a stanoviska postojů bakalantky samotné, či zda jde o hodnocení převzatá od jiných autorů (typicky například kap. 5.2).

V neposlední řadě pak nelze nezmínit, že autorka, když už na použité prameny odkazuje, činí tak velmi často ve vztahu k již velmi letitým zdrojům (14 let stará učebnice správního práva na str. 5, 16 let stará učebnice ústavního práva a státovědy nebo dokonce 23 let (!!)) stará učebnice ústavního práva na str. 22). Pochyby o aktuálnosti tvrzení obsažených v práci vyvolávají i drobnosti jako zmínka o „právních úkonech“ (str. 9) atp. Autorka si měla uvědomit, že nepíše práci z oboru právní historie a měla by v rámci ústní obhajobě velmi dobře zdůvodnit, proč zvolila tento – zejména u právních disciplín – nadměru rizikový přístup ke zdrojovým materiálům.

Předložená práce bohužel vykazuje celou řadu nedostatků. Návrh jejího hodnocení se tak pohybuje na hranici mezi hodnocením „Dobře“ a „Neprospěla“ s tím, že konečný verdikt bude ovlivněn ústní částí obhajoby a tím, jak se bakalantka vypořádá s výtkami obsaženými v tomto posudku (případně vzešlými z diskuse před zkušební komisí).

V rámci obhajoby by se měla také vyjádřit k těmto otázkám:

Ke str. 20 – jak ve světle citovaného nálezu Pl. ÚS 26/94 tedy vnímáte zřízení Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran?

Ke str. 36-37 – srovnajte stávající právní stav přezkumu hospodaření územních samosprávných celků s navrhovanou úpravou změn kompetencí NKÚ.

V Plzni dne 02/05/2017

Podpis autora posudku